ક્ષુધા-લગડા-દુકાપણ-મજુરી-ભીખ વિગેરે બાહ્ય અનુભવાતી સામાન્ય આપત્તિએનુ વર્ણન પણ થઇ શકે તેવુ નથી તો તે ગર્ભને ઉત્રધી જાય તેવી જન્મ-જરા-મરણાદિની આપત્તિઓ કે જેને જીવ ભૂની જાય છે, તેનુ વજ્ર કઠીન કાયાને અને હૈયાને પણ કપાવી મૂકે તેવુ સ્વરૂપ તો વર્ણવાય જ કયા શબ્દોમા? એ ઉપરાત પણ અન્ય ગતિઓમા નરકની અસહ્ય વેદનાઓ, હલકી જાતિનુ દેવપણુ કે પશુ-પક્ષી વિગેરે તિર્યંચોના દુખો તો અગણિત છે જ આ બધાનુ મૂળ કારણ શોધી આપનાર અને એમાથી છૂટવાનો સાચો માર્ગ બતાવનાર કોઈ ખરેખર ઉપકારી હોય તો એક શ્રી વીતરાગનુ જ મહાન શાસન છે એમ ભારપૂર્વક કહ્યા વિના ચાલતુ નથી

એ શાસનમા જન્મ લેવો એ સદ્ભાગ્યની નિશાની છે, જ ત્યા છતા તેને ઓળખવુ, આનાધવુ કે પચાવવુ તે પણ સ્હેલુ નથી, ઉત્તરોત્તર ઘણુ જ દુષ્કર છે હા, યોગ્ય જીવોને તે અશક્ય તો નથી જ એક સામાન્ય કક્ષામા જ મહાલેનારો આત્મા પણ જૈન શાસનની આરાધનામા લાગી જાય તો ઉપર જણાવેલા દુ ખોના અતિ આકરા આક્રમણો વચ્ચે પણ શાન્તિને અનુભવતો એ દુ ખો ઉપર યથાશક્ય વિજય મેળવે છે, અને એમ કરતા ક્રમશ સપૂર્ણ વિજેતા પણ બને છે એવા વિજેતાઓ ભૂત કાળમા અનતા થઈ ગયા છે, આજે પણ ઉત્યાગી આત્માઓ તે વિજયને સાધી રહ્યા છે અને ભવિષ્યમા પણ અનતા સાધશે

અહીં અજાણપણાથી કોઈને પ્રશ્ન થાય

અનાદિ કાળના બંધનો તેનાથી છૂટવાનું
બનેલો છે ય ન ન્ની મુક્ત અવસ્થા તો જ
અખંડ આનંદ અનુભવે છે

આ કહું કે' જોઈએ આત્મા પોતે જ
બંધ કે મોક્ષ થાય તેવું નથી કે કરેલું
નથી, તેને માટે અનેક અનેક ગુણો કેળવ
વાનું રાખવો પડે છે અને અનેક અનંત
પણ કેળવી પડે છે, એ માટે અનેક સાધ
નોની—સદ્ગુણોની અને બીજા સાધનો—સદ્ગુણો
મ... તેવા જ મો (બધો)ની પણ જરૂર પડે
છે તેમાં પણ માનવજન્મની ખાસ વિશેષતા છે
કારણ કે—આખરી વિજય તો માનવજન્માથી જ
મેળવી શકાય છે, માટે જ માનવજન્મની
મહત્તા દરેક ધર્મશાસ્ત્રોમાં વિશેષ આંકેલી
છે એ માનવજન્મ પણ સામાન્ય નહિ

નાખેલા જ છે તો તે માનવજન્મની વિશેષતા
છે. એવું કહનારો શાસ્ત્રમાં દેખાય છે. ત્યાં
જ્ઞાની તથા અજ્ઞાની, નિરોગી તથા
રોગી શ્રીમંત તથા દરિદ્ર પંડિત તથા મૂર્ખ
સબળ તથા દેહ કે અમર્ષ તથા નામાં દીન છે

માનવ જન્મ એટલે અવિવેકના અધિકારે
દાસના માટેનું કારાગાર' માનવ જન્મ એટલે
અજ્ઞાનના પડે દ્વારો મોહની અનાદિ ચિર
જનક્ષોન ઓળખી તમાશી છવા માટે મોક્ષ
માટેનું સમાધાન' માનવજન્મ એટલે હિંસા-
જુઠ-ચોરી-અબ્રહ્મ-પરિગ્રહ વિગેરે પાપોના કરા
વનાર વિષય કષાયોના સ્થાને ભાડે કરવા
માટેનું જ મારાજ! એમ એને કેટલી ઉપમાઓ
આપી શકાય? માનવ જન્મ એટલે આ માની
સુખ સાધના માટેનું સર્વસ્વ!!!

આવા અમૂલ્ય-દુર્લભ જન્મને પામીને
જીવોને યથાશક્ય આત્મસુખ આપવા માટેનું

શ્રાવક કુટુબમા થયો હતો, પિતાજીનુ નામ નથુભાઈ, માતાજીનુ નામ મોતીબાઈ અને તેઓનુ નામ ચતુરભાઈ હતુ તેઓને એક ચપા નામે ન્હાના બ્હેન પણ હતા ન્હાની ઉમ્મરમા જ પિતાજીનો દેહાત થવાથી માતાના ઉછેરથી બન્ને ઉછર્યા હતા, ધર્મનિષ્ઠ માતાએ બાલ્યકાળથી બન્ને સતાનોમા ધર્મભાવના પેદા કરી ઉત્તરોત્તર તેમા રસ રેડી દઢ કરી હતી, આર્થિક સ્થિતિ નાજુક હતી તો પણ દરેક વ્યવહારોમા-કુલીનતાને શોભાવે તેવુ તેઓનુ ઉદાર વર્તન હતુ પાચોટ મહેસાણાથી ત્રણ ગાઉ દૂર પાટણના વિહારોમા પહેલુ ક્ષેત્ર હોવાથી પ્રાય દરેક આચાર્ય ભગવતો, ઉપાધ્યાય ભગવતો, મુનિવરો અને સાધ્વીજીઓ ત્યા પધારતા હતા પ દરેક શ્રાવકોના ઘરવાળા એ ગામમા શ્રી વ પ્રતિ

શ્રાવક કુટુબમા થયો હતો, પિતાજીનુ નામ નથુભાઇ, માતાજીનુ નામ મોતીબાઈ અને તેઓનુ નામ ચતુરભાઈ હતુ તેઓને એક ચંપા નામે ન્હાના બ્હેન પણ હતા ન્હાની ઉમ્મરમા જ પિતાજીનો દેહાત થવાથી માતાના ઉછેરથી બન્ને ઉછર્યા હતા, ધર્મનિષ્ઠ માતાએ બાલ્યકાળથી બન્ને સતાનોમા ધર્મભાવના પેદા કરી ઉત્તરોત્તર તેમા રસ રેડી દઢ કરી હતી, આર્થિક સ્થિતિ નાજુક હતી તો પણ દરેક વ્યવહારોમા-કુલીનતાને શોભાવે તેવુ તેઓનુ ઉદાર વર્તન હતુ પાચોટ પહેલા ત્યાથી ત્રણ ગાઉ દૂર પાટણના વિહારોમા પહેલુ ક્ષેત્ર હોવાથી પ્રાય દરેક આચાર્ય ભગવ તો, ઉપાધ્યાય ભગવ તો, મુનિવરો અને સાધ્વીજીઓ ત્યા પધારતા હતા શ્રાવકોના ઘરવાળા એ ગામમા

[illegible]

માઈ, વિદે મ પનિઓનુ પમ મિત્રપ
જણુ એ ગ્રામ ન્ય ક ામા આવા બાન્ય
િ. મગતા એ પણ જ વિની ગુ દરત
ર્પ્રતિક જ કહી શકાય એમ નયોની બાક
વપની જ નહીં જીવનની આ જાગૃતિએ બા
બો ાવવા છતા તેમનો ભાગ પ્રતીનો ા ા
ઉ ગાવાજ મા પો હતો બીજી વાર લગ
છતા સસારની અસારતાના ધ્યતા ૭
તેમને ધેન પ રા ન દીધુ અને ચારિ
ત્નાવારેથી જાગી એ વર્ષો ગુજરાત
ચારિત્રની પ્રભાવના જોવા છતા
વર્ષ અનેક આત્માઓ ાયનના માર્ગ પ્ર
કરતા, એવા વાતાવરણમા પુન બધાયે
બ ધનથી છૂટવાનો માગ તેઓ શોધવા લ
અને નિશ્ચય કર્યો કે પત્નીન
તે સયમ પથે વળે તો

સમય વ્યાખ્યાના તે વખતના પૂ પં શ્રી
રામવિજયજીનાં વ્યાખ્યાનો અને ઉત્તમ
ક્રિયા, એ બધાં સુંદર યોગ તેમને ફળ્યો,
ઉત્તમ આલંબનના યોગે સંસ્કાર પામેલી
પત્નીએ પણ ભરયૌવનમાં ભોગોને તજી
પતિના માર્ગે ચાલવાનો નિશ્ચય કર્યો અને
એમ બંને સાથે દીક્ષા લેવા દૃઢ નિશ્ચયી થયા
ઘેર આવ્યા પછી ગૃહસ્થ જીવનને સંકેલવાનો
આરંભ કરી દીધો તે વખતે પણ ૧૩ અને
૧૧ વર્ષની બે પુત્રિઓનો પ્રશ્ન સામે ઉભો જ
હતો, એથી તેઓને પણ દીક્ષા અપાવવાના
પ્રયત્નો શરૂ કર્યો, અને તેમાં પણ સફળ થયા
એ દરમિયાન બીજા પણ અનેકના દીક્ષા
પ્રસંગોમાં આરાધક થયા તે 'પારકા છોકરાને
જતિ કરવાની જેમ નહિ' પણ પોતાના નિ
સંબંધી દીક્ષા લે તો વધારે

વર્ધમાન તપની આરાધનાનો પ્રારંભ
કરી ધીમે ધીમે વિ૦ સં૦ ૨૦૦૭ સુધીમાં
ચોપન ઓળી સુધી આગળ વધ્યા
આટલા ગાળામાં ઉદ્યમી સ્વભાવને યોગે
સંસ્કૃત-પ્રાકૃત વાચન કરતાંજ રહ્યા સાધુ
જીવનમાં ઉપયોગી દશ વૈકાલિકની હારિભદ્રિયા
ટીકા ધર્મસંગ્રહ ભાગ રજો, તથા નંદી-
અનુયોગ દ્વાર વિગેરે પણ તેઓએ શક્તિ
અનુસાર ધારી લીધા, તેમની પ્રકૃતિ પ્રમાણે
સંયમમાં ઉપકારક જે જે જણાય તેની નોંધ
કરી હતી, એવી નોંધ એમની દફતર પોથી
હતી તેમાં ભિન્ન ભિન્ન અનેક વિષયો સ્વ-
હસ્તે તેમણે લખી લીધા હતા, અને તેનું
મનન વારંવાર કરતા એ દરમિઆન તેઓએ
શ્રી ગિરિરાજની ૯૯ યાત્રા, વાવ, થરાદ,
સેરલ, ભીલડીયાજી, સાચોર, શંખેશ્વરજીની

११

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

થયો પૂરું પાચ વર્ષ ઉપરાન્તની આ ધરી
ની બીમારીમા તેઓની આત્મશુદ્ધિ વધની
ગઈ જ્ઞાનીઓએ કહેલું સાચું છે કે ગોગ્ય
આત્માને અશુભ કર્મનો ઉદય પણ આત્માના
આરોગ્ય માટે બને છે ઉપચારો કરવા છતા
અશાતા વેદનીયનુ જોર વધતુ જ ગયુ, સં૦
૨૦૦૮ ના પર્યુષણથી તેઓને હાસ્પીટલની
પોળે સુપેનીના ઉપાશ્રયે રાખ્યા, શરૂમા દેશી
ઉપચારો ચાલુ કર્યા, અને આખરે ડોકટરી
સારવાર ચાલુ કરવી પડી ડોકટરની સલાહથી
સં૦ ૨૦૦૯ના હવાફેર માટે આઠ મહિના
સાબરમતી રાખ્યા, ત્યા ડો૦ છોટુભાઈ કોઠ
વાળા તથા શ્રીસંઘે પણ સુંદર સારવાર કરી
હતી આમ ત્યાદમા હાસ્પીટલની પોળના
શ્રાવક સંઘ ઉપરાંત બીજા પણ ઘણા શ્રાવકો ની
મમતા ભરી ગુપ્ત અને પ્રગટ નવા એટલી

વનાનું એવું અનુપમ અંગ છે કે—તેને જોઈ અન્ય પ્રાણિઓ ધર્મની ખૂબ ખૂબ અનુમોદન-પ્રશંસા કરે છે, અજ્ઞાન અને જડ જેવા જીવો પણ એથી ગુણમનોખી બની જાય છે, અને અનેક જીવો આત્મામાં ધર્મના બીજો વાવી મોક્ષ અભિમુખ બને છે એમ વૈયાવચ્ચ માત્ર કરનારને જ નહિ, બીજા પણ અનેકાનેક આત્માઓને ઉપકારક છે, માટે જ તેને શાસ્ત્રકારોએ અપ્રતિપાતી ગુણ કહ્યો છે તપ કરવા, પરિષહો સહેવા, ઉપસર્ગો વેઠવા, લોચ વિગેરેના કષ્ટો ખમવા, વિગેરે તેવું કઠીન નથી કે જેવી વૈયાવચ્ચ કઠીન છે વૈયાવચ્ચ એક અતિ દુષ્કર તપ છે, કારણ કે—વૈયાવચ્ચ કરનારને પોતાના માનનો ચૂરો કરવો પડે છે, વિનીત ભાવ અને નમ્રતા કેળવવી પડે છે પોતાની અનુકૂળતાને કે જરૂરીઆતને ગૌણ કરવી પડે

પાટીપરંપરાગત સમસ્ત ગુરૂવર્ય આચાર્ય
શ્રી ૧૦૮ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીમહારાજના
આશિર્વાદથી અને [illegible] અમની આજ્ઞાથી
નામા રત્ન મહારાજ કેશરવિજયજીના નામથી
જ આચાર્ય મહારાજ ધર્મવિજયજીનો
સદગુણિ મહારાજની આજ્ઞાથી અને
[illegible] હતો [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

પામ્યા હતા અંતિમ મરણની પીડાઓથી આત્મા એક બાજુ ઘેરાઈ જાય તે કાળે પણ આવો ઉપયોગ રાખી શકે તે એક થી વીત રાગના શાસનની આરાધના સિવાય કદી શકય નથી ગુર્વાદિની નિશ્રાનો ઉજ્વલ અનુપમ મહિમા આવા વખતે જ સમજાય છે, અને તેથી જ ગુરૂકુલવાસના કાદાચિત્ક કષ્ટો વેઠીને પણ ગુરૂકુલવાસમા રહેનારા સાધુને શાસ્ત્રમા આરાધક કહ્યો છે સમુદ્રમા બીજા માછલા ઓવી પરાભવ પામેલુ માછલુ સમુદ્રને, કે જાળમા સ કડાએલુ પાડુ વાડાને મુખી બહાર પડે તો તેની શુ દશા થાય? તેમ ઘોર અંધારી રાત્રિ સમા અજ્ઞાન અને મોહરૂપી લુટારાઓની સખ્ત સતામણીવાળા આ કલિ કાલમા ગુર્વાદિક યોગ્ય જ્ઞાનિની નિશ્રા વિના આત્માની રક્ષા કેમ થાય? એથીજ આહા

આનુવિષયક એવી ઘણી બાબત
હવે નું ખરી સમ કે રખી ઠરાવ
સંસ્કૃતના પિંગળી આ તેમજ કેટ
રેવરી હવે ને હરિજન નું, ધીમ પૂર્વ

મહારાજશ્રીની સ્થાપના … સમયે
સમને ચલવી, આના … અનેક
તેઓએ મુનિ જીવનમાં અનુકરણી આરાધના
કરી હતી. આમ જ સ્વભાવ કરીને તેમ
હતા અમુક રાગ …, ત્યારબાદ આનુ
પૂર્વ વિનેદના અંશ, અમુક અમુક નવાઈ
વર્ગોમાં ભિન્નભિન્ન નમૂના … દરેક
વર્ષને અનાદિ સંતરસ કર્યા કામ …
દિવસ … કર્યા તેઓ … હતા …
સાથ. તેઓને દેશની સાથે … સ્વાના
મંગળ સ્થાને ન હતો ગુણાનુરાગથી હતા

અરૂણવિજયજી એવી કયી આરાધ નાને બળે આવી સમાધિ પામી શકયા એ જણાવવાના ધ્યેયથી આ લખાણ કરેલુ હોવાથી હવે તે હકીકત જણાવીએ છીએ

ગ્રહસ્થજીવનની આરાધના તો પ્રસગે પ્રસગે જણાવી, એના બળે સાધુ બનેલા તેઓએ મુનિ જીવનમા પણ સારી આરાધના કરી હતી સામાન્ય સ્વસ્થ શરીરે તેઓ હમેશા અમુક સ્વાધ્યાય, નવસ્મરણ, આનુ પૂર્વિ વિગેરેનો જાપ, અમુક અમુક નવકાર વાળીઓ નિયમિત ગણતા ઉપરાત દરેક વખતે અનાદિ અતરગ દૂષણો કામ-ક્રોધા દિકને દૂર કરવા તેઓ બદ્ધલક્ષી હતા એથીજ પ્રાય તેઓને કોઈની સાથે કડવાશ થવાનો પ્રસગ આવ્યો ન હતો ગુણાનુરાગથી ન્હાના

[illegible] [illegible]ની નિર્મળતાનું નામ
[illegible] કે [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] અને [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
નિર્વિ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
'નમસ્કાર મહામંત્ર' [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ન કે શ્રી [illegible] [illegible] અને [illegible]

૨ પરલોકનું ભાતું

ચિરંતનાચાર્યકૃત મહાપ્રભાવક શ્રીપંચસૂત્ર પૈકીનું પહેલું—

૧ પાપપ્રતિઘાત-ગુણબીજાધાન સૂત્ર*

"णमो वीअरागाणं सव्वण्णूणं देविंदपूइआ
णं जहट्ठियवत्थुवाईणं तेलुक्कगुरूणं अरुहंताणं
भगवंताणं। जे एवं आइक्खंति-इह खलु अणाइ

અર્થ-(પ્રથમ મંગલાચરણ કરે) 'શ્રી વીતરાગ ભગવંતોને નમસ્કાર થાઓ' (એમ કહી તેઓની વિશિષ્ટતા જણાવે છે કે) તેઓ

---

* આ સૂત્રનું જેવું નામ છે તેવો જ તેનો ગુણ છે એના નિત્ય સ્મરણ પાન પાઠનથી અનેક ભવોનાં સંચિત પાપોનો નાશ થાય છે અને જ્ઞાન-

अओ कायव्वमिणं होउकामेण सया सुप्पणिहाणं, भुज्जो भुज्जो संकिलेसे तिकालमसंकिलेसे।

जावज्जीव मे भगवतो परमतिलोग-

રજન્મમા કે ના) દુષ્કૃત્યોની (ભાવ પૂર્વક ગુરુ સામીએ) નિંદા, અને ત્રીજુ સુકૃત્યોનુ સેવન–અર્થાત અનુમોદના

માટે મુક્ત થવાની ઇચ્છાવાળાએ એ ઉપાયોનુ હમેશા પ્રણિધાન (નિશ્ચય પૂર્વક ચેતન) કરવુ જોઇએ તે પણ જ્યારે (આત્મામા રાગ–દ્વેષ–કામ–ક્રોધાદિ) સંક્લેશ હોય ત્યારે વારંવાર અને સંક્લેશના અભાવે દિવસમા ત્રણવાર (ત્રિકાળસંધ્યાએ) કરવુ જોઇએ

(તેમા ચાર શરણાના સ્વીકારનો વિધિ કહે છે કે–)૧–ઐશ્વર્યાદિ ઋદ્ધિવાળા (ભગવંત),

भावतीअ ति सुप्पणिहाणं, सम्मं पढिअव्वं,
(सम्मं) सोअव्वं सम्मं अणुप्पेहिअव्वं ति।

णमो णमिअणमिआणं परमगुरुवीअरागाणं
णमो सेसणमुक्कारारिहाणं, जयउ सव्वण्णु

રૂપ નિયાણા) વિના શુભ ભાવોને (મન-વચન-કાયાની શુભ પ્રવૃત્તિને) રોકીને (અર્થાત્ શુભભાવ પૂર્વક) આ સૂત્ર શુભ ભાવોનુ (મોક્ષનુ) બીજ હોવાથી તેને ઉત્તમ પ્રણિધાન (એકાગ્રતા અને તેમા કહેલા ભાવોના કર્તવ્યના નિશ્ચય) પૂર્વક સમ્યક્ (શાન્ત ચિત્તે) ભણવુ જોઇએ, સમ્યક્ સાભળવુ જોઇએ અને એના અર્થની અનુપ્રેક્ષા (પદાર્થ વિચારણા) કરવી જોઇએ

હવે ઉપસંહાર કરતા મંગલ :-

ाधबीज ति सुप्पणिहाण, मम्म पढिअव्व, मम्म) साअग्घ सम्म अणुप्पेहिअव्व ति।

णमो णमिअणमिआण परमगुरुवीअरागाण मो सेसणमुक्कारारिहाण, जयउ सवण्णु

ૃપ નિયાણા) વિના અશુભ ભાવોને (મન-વચન-કાયાની અકુશળ પ્રવૃત્તિને) રોકીને (અર્થાત્ શુભભાવ પૂર્વક) આ સૂત્ર શુભ ભાવોનુ (મોક્ષનુ) બીજ હોવાથી તેને ઉત્તમ પ્રણિધાન (એકાગ્રતા અને તેમા કહેલા ભાવોના કર્તવ્યના નિશ્ચય) પૂર્વક સમ્યક્ (શાન્ત ચિત્તે) ભણવુ જોઇએ, સમ્યક્ સાંભળવુ જોઇએ અને એના અર્થની અનુપ્રેક્ષા (પદાર્થ વિચારણા) કરવી જોઇએ

હવે છેલ્લે ઉપસહાર કરતા મગળ કરે છે કે–

૭૧

‘નિત્ય પ્રણિધાન-પ્રાર્થના’

[આ પ્રણિધાન મુનિ અરુણવિજયજી દરરોજ કરતા હતા ને તે સ્વયમેવ દિવસમાં અનેક વાર કરતા]

त्वत्कृत दुष्कृत गर्हन् सुकृत चानुमोदयन् ।
नाथ! त्वच्चरण यामि शरण शरणोज्झित ॥१॥

मनोवाक्कायजे पापे कृतानुमतिकारितै ।
मिथ्या मे दुष्कृत भूया-दपुन क्रिययान्वितम् ॥२॥

यत्कृत सुकृत किंचि-द्रत्नत्रितयगोचरम् ।
तत्सर्वमनुमन्येऽह, मार्गमात्रानुसार्यपि ॥३॥

सर्वेषामर्हदादीना, यो योऽर्हत्त्वादिको गुण ।
अनुमोदयामि त त सर्वं तेषा महात्मनाम् ॥४॥

त्वा त्वत्फलभूतान् सिद्धांस्त्वच्छासनरतान् मुनीन् ।
त्वच्छासन च शरण प्रतिपन्नोऽस्मि भावत ॥५॥

क्षमयामि सर्वान्सत्त्वान् सर्वे क्षाम्यन्तु ते मयि ।
मैत्र्यस्तु तेषु सर्वेषु, त्वदेकशरणस्य मे ॥६॥

કરી શકતો નથી, એ મારી નિર્બળતા છે તેને દૂર કરવા આપને હું પુન પુન પ્રાર્થના કરુ છુ [૨]

હે મારા પ્રભુ! સમજવા છતા રાગરૂપી મહાસર્પના ઝેરથી બેભાન બનેલા મે જે જે દુષ્ટ કર્મો કર્યા છે તે સ્વમુખે કહ્યા પણ જાય તેમ નથી મારા એ ગુપ્ત પાપીપણાને ધિક્કાર થાઓ! આપ તો એ બધુ જાણો જ છો, આપની સમક્ષ હુ તેને ધિક્કારુ છુ [૩]

હે ભગવત! ક્ષણ રાગી ક્ષણ વિરાગી, ક્ષણ ક્રોધી અને ક્ષણમા ક્ષમાવત એમ મોહ વિગેરે અતરગ શત્રુઓએ જેમ મદારી માકડાને નચાવે તેમ મને વારવાર નાચ કરાવ્યો છે આપનુ સમ્યગ્ દર્શન પામવા છતા મન-વચન અને કાયાની દુષ્ટ ચેષ્ટાઓ

હે નાથ ! હું ઘણા તીર્થોમાં ભટક્યો ઘણા ઘણા દેવોને પૂજ્યા, માન્યા પણ મારૂં રક્ષણ કોઇએ કર્યું નહિ તે બધાયમાં એક આપનેજ મેં સમર્થ ઉપકારી (આધાર-તારક) દેખ્યા છે, તેથી હું તમારા ચરણોમાં વળ્યો છું, હે પ્રભો ! હે નાથ ! મારૂં રક્ષણ કરો મને તારો ! મને બચાવો ! [૭]

આપના પ્રભાવે જ મને આટલી ઉંચી ભૂમિકાએ પહોંચાડ્યો છે, [આપની પાસે હાજર કર્યો છે,] હવે ઉદાસીનતા કરી આપને મારી ઉપેક્ષા કરવી યોગ્ય નથી અર્થાત આપ કૃપાળુ મારા દીન ઉપર દયા નહિ કરો તો હું પુન સંસારમાં રઝળતો થઈ જઈશ [૮]

હે મારા પરમ આધાર કેવળજ્ઞાની રક્ષક પ્રભુ ! તમે મારી સ્થિતિના પૂર્ણ જ્ઞાતા છો,

પ્રભુ પાસે ભવોભવની આલોચના

पादपीठ लुठन्मूर्ध्नि मयि पादरजस्तव ।
चिरं निवसतां पुण्य-परमाणुकणोपमम् ॥१॥

मद्दृशौ त्वन्मुखासक्ते, हर्षबाष्पजलोर्मिभिः ।
अप्रेक्ष्यप्रेक्षणोद्भूत, क्षणात्क्षाल्यतां मलम् ॥२॥

त्वत्पुरो लुठनैर्भूयात्, मद्भालस्य तपस्विनः ।
कृताऽसेव्यप्रणामस्य, प्रायश्चित्तं किणावलिः ॥३॥

मम त्वद्दर्शनाद्भूता-श्चिरं रोमाञ्चकण्टकाः ।
तुदन्तां चिरकालोत्था-मसद्दर्शनवासनाम् ॥४॥

त्वद्वक्त्रकान्तिज्योत्स्नासु, निपीतासु सुधास्विव ।
मदीयैर्लोचनाम्भोजैः, प्राप्यतां निर्निमेषता ॥५॥

त्वदास्यलासिनी नेत्रे, त्वदुपास्तिकरौ करौ ।
त्वद्गुणश्रोतृणी श्रोत्रे, भूयास्तां सर्वदा मम ॥६॥

कुण्ठाऽपि यदि सोत्कण्ठा, त्वद्गुणग्रहणं प्रति ।
ममैषा भारती तर्हि, स्वस्ति तस्यै किमन्यया ॥७॥

હે વીતરાગ દેવ! આપના યથાર્થ ગુણોને ગાવામા અસમર્થ છતા પણ મારી વાણી [જીહ્વા] જે જેવા તેવા પણ આપના ગુણ ગાવામા ઉત્સાહવાળી છે તો મારી તેવી વાણીનુ કલ્યાણ થાઓ! બીજી વાણીની મારે શી જરૂર છે? અર્થાત્ જે શ્રીજિનેશ્વરના ગુણ ગાવામા સફળ થાય તેજ વાણી [જીભ] આત્માને ઉપકારી છે જિનગુણગાન વિના બીજાઓના ગુણ ગાનારી જીહ્વા મ્હારે શુ કામની? ઉલ્ટી તે તો અસત્ પ્રશસા કરી-કરાવી આત્માને મિથ્યાત્વાદિ દુષ્ટ કર્મોની જાળમા ગુથનારી છે (૭)

હે ભગવત! હુ આપનો પ્રેષ્ય [ટાપીઆત] છુ, દાસ [વેચાણ થએલો] છુ, આપની ઇચ્છાને આધીન (સેવક) છુ, અને આપનો

धूपाङ्गारे च दीपे च, जिनानां पुरतश्च हि ।
मम तेजोमय काया, जातस्तमनुमोदये ।४॥
धूपोत्क्षेपदना मध्ये, भ्रान्त यानाम यत्समु ।
या मे वायुमय काया, यस्तां तमनुमोदये ॥५॥

શ્રી જિનેશ્વરોના સ્નાત્રમા કે મહામુનિઓ વિગેરે સુપાત્રમા ભાગ્યયોગે પાણીરૂપે પણ હુ જ્યારે જ્યારે ઉપયોગી બન્યો હોઉ તે તે મારા પાણીરૂપ શરીરની પણ હુ અનુમોદના કરૂ છુ [૩]

હે ભગવત! શ્રીજિનેશ્વરોની જ આગળ ધૂપના અગારામા કે દીપ મા હુ અગ્નિકાય રૂપે જન્મ્યો હોઉ તે તે મારા અગ્નિમય શરીરની પણ હુ અનુમોદના કરૂ છુ [૪]

શ્રીઅરિહત ભગવતોની આગળ ધૂપ ઉખેવવામા અને સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકા

अल्प भूरि च यत्क्वापि, परद्रव्यमदत्तकम्।
आत्तं रागाद्य द्वेषात्, तत्सर्वं व्युत्सृजाम्यहम् ॥१२॥
तैरश्च मानुष दिव्य, मैथुन मयका पुरा।
यत्कृत त्रिविधनाऽपि, त्रिविधं व्युत्सृजामि तत्।१३।

તથા હે દેવાધિદેવ! થોડુ કે ઘણુ જે કોઇ વખતે પણ મે રાગ-દ્વેષ વગેરેને વશ થઈ પારકુ દ્રવ્ય લીધુ હોય (લોભથી અન્યાય-અનીતિ કરી લોકોને ઠગ્યા હોય, થાપણ ઓળવી હોય વગેરે) જે જે પારકુ ધન લીધુ હોય) તે સર્વને હુ વોસિરાવુ છુ (૧૨)

તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવના ભવોમા પૂર્વે મે તે તે સબધી જે જે મૈથુન મનથી-વચનથી કે કાયાથી સેવ્યા હોય, તે સર્વને પણ હે ભગવત! હુ આપની સાક્ષીએ મન, વચન અને કાયાથી વોસિરાવુ છુ (૧૩)

ये मया स्थापिता दुःखे सर्वे क्षाम्यन्तु ते मम।
क्षाम्याम्यहमपि तेषां, मैत्री सर्वेषु मे सदा। ४।

મારે કોઈ શત્રુ મિત્ર કે સ્વજન-પરજન નથી, બધાય જીવો મારે સમાન છે (૨૨)

તિર્યંચપણામાં તિર્યંચો, નારકપણામાં નારકો, દેવપણામાં દેવો અને મનુષ્યપણામાં મનુષ્યો, (૨૩) એમ ચારે ગતિમાં જે જે જીવોને મેં દુઃખમાં નાખ્યા તે સર્વ મને ક્ષમા કરો! હું પણ તે સર્વને ખમાવું છું મારે સર્વ જીવો સાથે મૈત્રી છે (કોઈ મારો શત્રુ નથી, શત્રુઓ તો મારા જ અંતરંગ દુર્ગુણો છે, તેના વશ બનેલા મેં બીજાઓને દુશ્મન માનીને દુઃખી કર્યા તે મારા અજ્ઞાન અને મોહનું દુષ્કૃત્ય છે આજથી હું એ ભૂલને સમજીને તજું છું હે ભગવંત! આપના

आधिव्याधिजरामृत्यु-ग्रस्तानां प्राणिनामिह ।
विना जिनोदितं धर्मं, शरणं कोऽपि नापरः ॥२६॥
सर्वेऽपि जीवाः स्वजना, जाताः परजनाश्च ते ।
विदधीत प्रतिबन्धं, तेषु को हि मनागपि ॥२७॥
एक उत्पद्यते जन्तु-रेक एव विपद्यते ।
सुखान्यनुभवत्येको, दुःखान्यपि स एव हि ॥२८॥

શ્વરોએ કહેલા ધર્મ વિના બીજું કોઈ પણ શરણ નથી (૨૬)

સઘળા ય જીવો સ્વજન તરીકે માતા-પિતા પુત્ર, પત્ની-પતી, વિગેરે દરેક સંબંધોથી વારંવાર જોડાયા અને તેજ બધા અનેક વાર પારકા થયા, તેવા અનિત્ય સંબંધીઓમાં લેશ પણ મમત્વને કોણ કરે ? (૨૭)

જીવ એકલો ઉપજે છે, એકલો મરે છે, સુખોને પણ એકલો જ ભોગવે છે અને

धिरमांसाऽस्थि-यकृद्विण्मूत्रपूरिते ।
वपुषि निन्द्ये, मूर्छा कुर्वीत क सुधी ॥३०॥
ल्यालयद्मप्र, मारव्यमचिरादपि ।
त्र पात्रि चापि, विनश्वरमिद वपु ॥३१॥

ચરબી, લોહી, માસ, હાડકા, પેશ(
ત્તાશય) અને મળ-મૂત્રથી ભરેલા અશુ
ા ભડાર તુ ય શરીરમા કોણ બુદ્ધિમાન
ો કરે ? શરીર તો ઉપ થી સુ દર ચામડાથી
ની જીવોને મુઝવવા માટે ઘડેલી મોહની
ી છે (૩૦)

લાલન-પાલન કરવા છતા અવશ્ય નાશ
મનારૂ આ શરીર તો હે જીવ ! ભાડાના
ની જેમ અવશ્ય ક્ષણમા છોડવુ પડે તેવુ
તેમા મોહ કરી કોણ પોતાનો સ્વાથ
ાવે ? (૩૧)

तीर्थकृद्भ्यो नमस्कारो, देहभाजा भवच्छिदे ।
भवति क्रियमाण स, बोधिलाभाय चोच्चकै ॥३६॥
सिद्धेभ्यश्च नमस्कार, भगवद्भ्य करोम्यहम ।
कर्मैधो दाहि यैर्ध्याना-ग्निना भवसहस्रजम ॥३७॥

શ્રી ઋષભદેવસ્વામી આદિ સર્વ તીર્થ કરોને હુ નમસ્કાર કરૂ છુ, અને ૫-ભરત ક્ષેત્રો, ૫-ઐરાવત ક્ષેત્રો તથા ૫-મહાવિદેહ ક્ષેત્રો મળી ૧૫ દર કર્મ ભુમીમા થએલા, વર્તતા અને થનારા બધા તીર્થ કરોને પણ હુ નમસ્કાર કરૂ છુ (૩૫)

શ્રી તીર્થ કર ભગવતોને કરેલો નમસ્કાર પ્રાણિઓના સસારનો છેદ કરનારો અને મોક્ષ ન થાય ત્યા સુધી ભવોભવ નિયમા શ્રી જિનશાસનની પ્રાપ્તિ કરાવનારો છે (૩૬)

જેઓએ શુક્લધ્યાનરૂપ અગ્નિથી હજારો ભવોનુ સચિત થએલુ કર્મકાષ્ટ બાળી

[illegible] शास्त्रदेव सदा मम ।
[illegible] नाशं [illegible] ॥ ४० ॥
[illegible] सूत्र [illegible] तथा ।
[illegible] [illegible] स्तुपाठकाः ॥ ४१ ॥

ગુણ નનુ નમન દાન કરે (અભાવ) છે ને
તેવા દેવના શ્રીસિદ્ધચક્ર ભગવાનને મારો
ભાવપૂર્વક નમસ્કાર થાઓ (૩૯)

જેઓ અરિહંત પ્રભુના શ્રીશાસનના ધારણ
કરનારા શ્રીગણધરથી બનાવ્યા છે, અને જેઓ
રૂપી બારેના આપેલા આગમ પાઠ [illegible]
કરી રહ્યા છે તે શ્રુતજ્ઞાનના [illegible]
સાધુ ભગવંતોને મારો નમસ્કાર થાઓ (૪૦)

આ પંચપરમેષ્ઠિ જગતમાં એજ જગ
તના સાચા ઉપકારક છે, એજ તત્ત્વરૂપ છે,
એજ મોક્ષની પ્રાપ્તી કરાવનારમાં કારણના હેતુને

આરાધના કરીને પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કર્યો, તેમ હે જીવ! તુ પણ આ આરાધનાના બળે તારૂં કલ્યાણુ સાધ! આ શ્રીજૈનશાસનની અમૂલ્ય ભેટ છે, ભવોભવ સુખી કરનારૂ આત્માનુ ભાતુ છે, એજ તારૂ સાચુ ધન છે, માટે એનુ આલબન લઈ મોહ અને અજ્ઞાનના બધનોને નાશ કરી જીવનને સફળ બનાવ!

આ મહામગળકારી આરાધનાને ભણુવાથી, સાભળવાથી અને અનુમોદવાથી અનત કાળના સચિત આઠ કર્મો પણ તૂટી જાય છે માટે સહુ કલ્યાણકામી આત્માઓ એ આરાધનાને પામી આત્મકલ્યાણને સાધે એજ શુભ ભાવના!

ઇતિ શ્રી ષડ્વિધ આરાધના સમ્મત્તા

यक्षाद्रादिमामग्रया, पचय कर्म शुभाशुभम् ।
ज्ञानस्त्व भणमपि, मा प्राणिष्ठक्षमा कुरु॥३॥
र्व च-पुनरपि महनीया तु स्वपाकस्त्वयाऽय,
: मत् भवति नाश कर्मणा मञ्चितानां ।
नि सह गणयित्वा यद्यदायाति सम्यक्,
दमदिति विवेकोऽन्यत्र भूय कुतस्ते ॥४॥

नेर्भनता के श्रीमताइ विगेरे सारी ખોટી
ાામગ્રીનો જીવને યોગ કરાવે છે અર્થાત્
કે જીવ ત્હારી આ અવસ્થા પૂર્વે બાંધેલા
ર્મોનુ ફળ છે (૨)

એ રીતે તે તે ક્ષેત્ર કાળ-શરીર ધન
વેગેરે સામગ્રી દ્વારા ત્હારૂં પૂર્વોપાર્જિત કર્મ
પાકેલુ છે-ઉદયમા આવ્યુ છે, તેને ભોગવતા
હે જીવ ! તુ ક્ષણ માત્ર પણ દીન અનીશ
નહિ ધૈર્ય ધારણ કરી એને સહી લે, સમ
તાથી સહન કરેલુ કર્મ છૂટી જાય છે અને

सप्य कर्म च धर्मेण, तृणकूटमिवाऽग्निना ।
मद्धानेनैव माध्योऽप्य, धेहि हृदि सदेव सत् ॥८॥

વધારે કર્મો બાધીને દેવાનો ભાર વધારી મૂક્યો છે, માટે જ યોગીઓને કહેવુ પડ્યુ છે કે 'મૂરડો થોડો ભાઇ બ્યાજડો ઘણો રે કેમ કરી દીધલો જાય' અર્થાત્ અવ્યવહાર રાશિનુ અ'પ કર્મનુ દેવુ ચૂકવવા વ્યવહાર રાશિમા આવેલા જીવને એટલુ બધુ કર્મ વધી ગયુ કે મૂળ ચૂકાવતા ચૂકાવતા બ્યાજના દબાણુમા દબાઈ ગયો માટે વિવેક એક મહા રત્ન છે તે અહીં જ મ'યો છે, તો હવે થોડી સમતા કેળવ, કે જેથી દેવુ પુરૂ થાય! (૪)

હે જીવ! આપત્તિમા પણ ત્હારે ધૈર્ય રાખવુ જોઇએ, કારણ કે-એજ સત્ પુરૂષોનુ લક્ષણ છે વાયુથી ઝાડો કમ્પે છે, પર્વતો

सोढव्या च व्यथा कर्म-द्विषज्जयचमूनिभा ।
इति ध्यात्वाथ सत्त्वाढ्य, कायोत्सर्गं कुरुष्व भो ! ॥८॥

શા માટે દીન બની બીજી ઔષધાદિની આશાઓ કરવી જોઈએ ? એમાનુ કોઈ ત્હારી રક્ષા કરે તેમ નથી, તારૂ સમકિતપૂર્વકનુ આત્મજ્ઞાન તને અત્યારે સહાય કરે તેમ છે, તેને તુ ભૂલીશ નહિ ! (૭)

આ પીડા તો કર્મરૂપ શત્રુને જીતવા માટે સેના સરખી છે, ત્હારો વિજય કરાવનારી છે, માટે સહન કરવા યોગ્ય છે, એમ વિચારીને સત્ત્વ કેળવીને હે જીવ ! તુ શરીર ઉપરની મૂર્છા ઉઠાવી લે, કાયાને વોસિરાવી દે ! (૮)

(જયાનંદ ચરિત્ર)

पाह्या च व्यथा कर्म-द्विपज्जयचमूनिभा ।
ते ध्यात्वा य सत्वास्य, कायोत्सर्ग कुरुष्व भो ! ॥८॥

આ માટે દીન બની બીજી ઔષધાદિની આશાઓ કરવી જોઈએ ? એમાનુ કોઈ ત્હારી રક્ષા કરે તેમ નથી, તારૂ સમકિતપૂર્વકનુ આત્મજ્ઞાન તને અત્યારે સહાય કરે તેમ છે, તેને તુ ભૂલીશ નહિ ! (૭)

આ પીડા તો કર્મરૂપ શત્રુને જીતવા માટે સેના સરખી છે, ત્હારો વિજય કરાવનારી છે, માટે સહન કરવા યોગ્ય છે, એમ વિચારીને સત્વ કેળવીને હે જીવ ! તુ શરીર ઉપરની મૂર્છા ઉઠાવી લે, કાયાને વોસિરાવી દે ! (૮)

(જયાનંદ ચરિત્ર)

પ્રથમાવૃત્તિ

પ્રત ૧૦૦૦

પ્રકાશક–

શા ઉત્તમલાલ ત્રિભુવનદાસ

ઠે. વીરચંદ દીપચંદની હવેલી

અમદાવાદ

મુદ્રક–

ચંદ્રકાન્ત ર. શાહ (બીકોમ)

રામાનુજ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ

સાકરીઓરી માણેકચોક

અમદાવાદ

વિ. સં. ૨૦૧૩

ઈ. સ. ૧૯૫૬

સ્મરણ કરનાર સર્વદા સુરક્ષિત છે

નવકારની એ પ્રતિજ્ઞા છે કે-'મારો આશ્રય લેનાર કોઇ પણ હોય, તેના સર્વ પાપોનો મારે સમૂલ નાશ કરવો' આ પ્રતિજ્ઞાને જૂઠી પાડનાર આજ સુધી કોઈ નીકળ્યુ નથી, એને જૂઠી પાડવાનો પ્રયાસ કરનાર પોતે જૂઠો પડે છે

નવકારની બીજી પ્રતિજ્ઞા એ છે કે-મારા આશ્રયને લેનારનો આશ્રય સર્વ કોઇને લેવો પડે છે દુનિઆમા જેટલા શુભ અને શ્રેષ્ઠ, સજીવ કે નિર્જીવ પદાર્થો છે તે સઘળા નવકારના દાસ છે નવકારની આ બીજી પ્રતિજ્ઞા છે અને તે ટકશાળી છે એની સત્યતાની કસોટી કરવા માટે નવકારનુ સમગ્ર વિશ્વને આમ ત્રણ છે

વિશ્વની સામે નવકારનુ આહ્વાન છે-

જાહેર ઉદ્દ્ઘોષણા છે ઉઠો, જાગો અને નવ કારના આહ્વાનનો હર્ષપૂર્વક સ્વીકાર કરો!

– લેખક –
પ પૂ પ યાસજી
શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણી

यस्योपसर्गा स्मरणात् प्रयान्ति
विश्व यदीयाश्च गुणा न मान्ति ।
यस्याङ्गलक्ष्म्या भुवनस्य कान्ति,
सङ्घस्य शान्ति स करोतु शान्ति ॥

આમુખ

સ્વાનુભવથી સમજાય તેવી વાત છે કે જગતમાં ખરેખર! ઉપકારી હોય તો એક જ શ્રી જૈનશાસન છે તેનું શરણ પામીને આત્મા અનંતી દુઃખની બેડીઓના બંધનો તોડી અજરામર બને છે, અનંતા સુખનો ભોગી બને છે આવું શાસન પામવું એ અતિ દુર્લભ છે, તે માટેનો મનુષ્યભવ પણ જ્ઞાનીઓએ દશ દૃષ્ટાન્તે દુર્લભ વર્ણવ્યો છે આવી અનુકૂળ સામગ્રી પામીને પણ મોહને વશ પડેલા ઘણા જીવો તેને વ્યર્થ ગુમાવે છે, દુરુપયોગ કરી પોતાના ભાવિ દુઃખોને સર્જે છે શ્રીમંતને પોતાને પ્રાપ્ત થએલી સંપત્તિની કિંમત તે કાળે સમજાતી નથી, પણ દરિદ્રને કે અશુભ કર્મોદયે લક્ષ્મી ગુમાવે

ત્યારે તેને પોતાને પણ સમજાય છે

આ જૈનશાસનને પામીને હારી ગએલા દેવો કે બીજી ગતિઓમા રહેલા કેટલાય જીવો આજે શ્રી જૈન શાસનની ઝખના કરે છે, અજૈન કુળોમા જન્મેલા પણ તેની ભૂરી ભૂરી પ્રશસા કરે છે એમ છતા જૈન કુળમા જન્મેલા મોટા ભાગને આજે તેની કિંમત સમજાતી નથી કારણ કે મોહાવૃત્ત જીવની પ્રકૃતિ 'અપ્રાપ્તપ્રિય' હોય છે, મળ્યા પછી તેને વસ્તુની કિંમત ભાગ્યે જ સમજાય છે આ એક એવી પરિસ્થિતિ છે કે અજૈન કુળમા જન્મેલા કરતા જૈન કુળમા જન્મીને પણ જેઓ શ્રી જૈનશાસનની કિંમત નથી સમજતા તેઓ પ્રત્યે જ્ઞાનીઓને વધુ કરુણા ઉપજે

શ્રી જૈનશાસન જેટલુ ઉત્તમ છે, તેની સેવા જેટલી ઉપકારક અને આવશ્યક છે,

તેટલી જ તેની પ્રાપ્તિ અને સેવા દુર્લભ છે માત્ર જૈન કુળમા જન્મ હોવાથી કે તેના કુળાચારો પાળવા માત્રથી જીવને એ શાસનનુ ફળ મળી જતુ નથી, કિન્તુ તેને સમર્પિત થવુ પડે છે અને તેની ખાતર સઘળી કે સાનુકૂળતાને તિલાજલિ આપવી પડે છે એ સામાન્ય મનુષ્યથી શક્ય નથી, તેને માટે સત્ત્વ-શુદ્ધઆત્મવીર્ય જોઇએ છે આવુ વીર્ય પ્રગટાવવા ગમે કે ન ગમે તો પણ ઔષધની જેમ શ્રદ્ધા રાખી વીતરાગની આજ્ઞાને અનુસરવુ જોઇએ એ સુનિશ્ચિત છે કે શ્રદ્ધાથી સેવેલુ પણ ઔષધ કદાચ નિષ્ફળ જાય પણ શ્રીવીતરાગની આજ્ઞાનુ પાલન નિષ્ફળ થતુ નથી, જીવ ન સમજી શકે તેવી રીતે તે જીવની આતરશુદ્ધિ કરે છે અને પછી તો ઉત્તરોત્તર એને શાસનની સેવામા-

શ્રીજિનાજ્ઞાના પાલનમા એવો રસ પેદા કરે છે કે ઈન્દ્રાસનની લાલચો પણ તેને લલચાવી શકતી નથી, એક સમર્થ સુભટની જેમ કર્મસેનાની સામે ઝુઝુમી જીવ મોહને પરાસ્ત કરે ત્યારે જ ઝપે છે પ્રભુ મહાવીર દેવના શાસનમા ભૂતકાળમા પણ એવુ જીવન જીવનારા થઈ ગયા છે અને આજે પણ યથાશક્ય નિર્મોહી બનવામા પ્રયત્નશીલ કેટલાય આત્માઓ છે ભલે, તેઓ સખ્યામા થોડા હોય, પણ તેઓ જ માનવતાનુ સાચુ ફળ સાધનારા છે, બાકી તો રાજા હોય કે ધનાઢ્ય, પડિત હોય કે પામર, બધા અનાદિના માર્ગે છે આટલુ સત્ય સમજીને જીવો આરાધક બને એ ઉદ્દેશથી બાળજીવોને ઉપકારક એવો થોડો સગ્રહ આ પુસ્તિકામા કરવામા આવ્યો છે, એના શ્રદ્ધાપૂર્વકના

સામાન્ય જિનસ્તવન

(બાજી બાજી બાજી ભૂ લે બાજી-એ રાગ)

અરજી સુણો પ્રભુ મ્હારી અરજી મ્હારી
તુ પ્રભુ કરૂણાકારી અરજી મ્હારી
મોહની છાકે મૂઢ બનીને,
ત્હારી વાત ન ધારી,
પાપ કરી કરી નિજધન ખોયુ,
હાર્યો જેમ જુગારી અરજી૦ (૧)
હિંસા કીધી જૂઠું બોલ્યો,
ચોરીશુ કરી યારી,
વેશ્યા-પરદારાશુ રમીયો,
ભમીઓ કામવિકારી અરજી૦ (૨)
પરવસ્તુમા પ્રેમ કરીને,
પોષ્યો મોહ પૂતારો,
ક્રોધાદિક કરી રાગ દ્વેષનો,
સાધ્યો સાથ ઠગારો અરજી૦ (૩)

૧૧

જગ ધો અધ ત્યાં થાઈ દીપી,
રતિ અરતિ ને પરનિંદાથી,
કેરી આગ લગાવ્યા
ભવતરના બીજ વાવ્યા અરજ૦ (૪)
કપટ ઘડું બોલી આવ્યો,
મિથ્યા ભાવે રાચ્યો,
પાપ પુરાં કરી ભવન ભમ્યા,
નવ નવ વેષે નચ્યો અરજ૦ (૫)
શત્રુને મિત્ર કરી માન્યા,
મિત્રો ભણ્યા વૈરી,
અંધ બન્યો હું જેના હોવે,
આપદ વેઠી ઘણી અરજ૦ (૬)
ચાર ગતિ ચક્કરે ચઢીઓ,
નાહાની નથી બારી,
વદ હેત પ્રભુ નાથ તું મ્હારો,
શરણું આવ્યો ત્હારી અરજ૦ (૭)